

ת"פ 40052/01 - מדינת ישראל נגד קרן מסדה כהן שליל, אביעד שליל

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו
ת"פ 40052-01-17 מדינת ישראל נ' כהן שליל ואח'

בפני:
בעניין:
כבוד השופט שרה מאירי
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דן טוניק ורינת
אלון

המואשימה

נגד

1. קרן מסדה כהן שליל
2. אביעד שליל ע"י ב"כ עוז"ד אלעד שרון

הנאשמים

גזר דין

א. הרקע

1. ביום 1.5.18, במועד שנקבע לעדויות ההגנה לאחר שתמה פרשת המואישה, הורשעו הנאים בעבירות שייחסו להם בכתב האישום, בהעתקת העובדת הזרה, בעלת דרכון גורגי, לא אזרחית ולא תושבת ישראל MINOSYAN DIANA ("העובדת") בעבודות משק בית ונקון בבתים ובלא היתר כדין, 4 חודשים לפחות טרם 17.3.17, בלי שהסדרו לה ביטוח רפואי כדין.

בהתאם נקבע לטיעוני הצדדים לעונש ליום 18.5.29.

2. **המואישה** טענה כי נקבע בפסקה שעסוקין בעבירה שהמניע לה הוא כלכלי וע"מ שהאכיפה תהא אפקטיבית עליה להיות משלובת בסנקציה כספית משמעותית. לאור תיקון 15 לחוק עובדים זרים הקנס המינימלי הוא כפל הקנס המינימי, לו הוטל. לפיכך, עונש המינימום הוא 20 ש"ן ובאשר לביטוח הרפואי עונש המינימום הוא 5,000 ש"ן.

لאור סעיף 5 לחוק למניעת הסתננות, מתחם הענישה לעבירה של העסקה שלא כדין ינווע בין 23,000 ש"ן ל-66,000 ש"ן ולעבירה של אי ביטוח רפואי 5,000 ש"ן עד 12,000 ש"ן, לכל נ羞ם בנפרד, בענישה נפרדת. בהתחשב בכך שעסוקין במסתננת שנכנסה לישראל שלא כדין, בהעסקה שלא כדין, 4 חודשים לפחות, שכותב האישום הוגש ללא שינוי ומנגד, לנאים אין עבר פלילי, עתרה להשิต על כ"א מהנאשמים קנס של 30,000 ש"ן, בגין העסקה שלא כדין וסך של 7,000 ש"ן, בגין אי ביצוע ביטוח רפואי.

כן עתירה לחויב הנאשמים לחתום על התcheinות להמנע מביצוע עבירה, בעבירות בהן הורשעו, ל-3 שנים, שאם

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

לא כן יושת עליהם בנוספּ קנס בסך 50,000 ₪.

המואשימה השaira לשק"ד ביה"ד פרישת התשלומים.

הנאשמים טוענו כי הטענות לעניין מסתננים וכפל קנס שיושת על אזרח, כשבענינו, לא הוות קנס אלא הוגש כתוב אישום.

סעיף 14 לחוק עבירות מנהליות קובע כי הקנס הפלילי לא יהיה נמוך מהकנס המנהלי בהתקיים 2 תנאים: כשמדבר בעונש יחיד וכשמדובר בהליך פלילי בעקבות בקשה להשפט. אלא שבענינו, מדובר בכתב אישום יזום.

הנחהיה הכללית בפסקת ביה"ד הארץ היא שהקנס לא יפחח מכפל הקנס המנהלי, בכפוף לשק"ד ביה"ד ובהתאם לנסיבות.

בענינו, לנאים אין עבר פלילי, הנאם שירת בצבא, עשה מילאים והנאשמה נורמטיבית לחלווטין. לא נחרכו, הודו במיחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר ערך למואשימה ולביה"ד.

רוב רובם של הנאים בעבירות ממשקי בית היסוד הנפשי הוא עצמת עינויים יותר מאשר כוונה פלילתית. לו ידעו הנאים את כל ההשלכות לא היו עושים זאת. מדובר בעצמת עינויים לכל היותר; מדובר בהעסקה שלא במסגרת משלה יד ולכן זה 5,000 ₪ לכל עבירה.

הנאשמים טוענו לאחדות הענישה תוך שהפנו לקביעות בהחלטים שונים [15-02-42798, שם נפסקו 13,000 ₪ במשותף בתקופת העסקה של 5 חודשים, שנקבע בערעור כי אין ענישה במשותף; 15504/15 - 4 שנים 18,000 ₪ ולנאים 2 12,000 ₪ ובעין ביטוח 8,000 ₪ ו-6,000 ₪ לנאם השני; 55416-04-15, העסקה שנה, במשותף 18,000 ₪; 8230-01-17 העסקה שנה 17,000 ₪ לכ"א; 21578-01-15 2-arouyi העסקה 25,000 ₪ לנאם, ביה"ד הארץ]. בהתאם יש להתאים לעניינו לקנס של בערך 13,000 ₪. כך עתרו להטיל על כל נאם 7,000 ₪, שזה כ-פי 1.5 מהקנס המנהלי ואותו סכום בגין עבירות הביטוח.

יש לחת בערボן מוגבל הפניות המואשימה להוראות הדיון, משאין מחייבות, לאור הנסיבות, במקרה דנא.

עוד עתרו הנאים לפירוס כל ענישה ל-10 תשלומים, משמדובר ממשק בית שמנהלים הנאים, המגדלים 4 ילדים ומדובר בסכומים לא מבוטלים.

ב. אין חולק כי עפ"י ההלכה אין לגזר דין של הנאים כ"יחידה כלכלית אחת", אלא מתחם הענישה חל בנפרד על כ"א מהנאשמים.

עוד יש להבהיר כי תיקון 15 לחוק עו"ז חל גם כלל, גם במצב של כתבי אישום יזומים (ר' מד"י נ' אפנגו, 21578-01-15; שם, סעיף 6, סעיף 16), קרי: עונש המינימום להעסקת עו"ז ללא היתר הוא, כמובן, כפל הקנס המנהלי.

אוסיף ואצין כי בכך מושגת התכליות של חוק עבירות מנהליות (הן למקורה בו הוטל קנס מינהלי והנקנס ביקש להשפט, והן במקרה של כתוב אישום יזום, בהינתן החייבם של המאשימה, לנסיבות הגשתו). אין חולק כי עסקינו בעבירה שלא במסגרת משלח יד - ובהתאם, עתירה המאשימה למתחם הענישה שבהתאם לחוק, הקובע קנס מופחת מול מעסיק במשלח ידו).

עוד ראוי לציין כי בעניין אפנגר מדגיש ביה"ד הארצי את החומרה של הענישה בעבירה בדבר העדר ביטוח רפואי, עפ"נ העבירה של העסקה ללא היתר (שם, סעיף 19).

בענייננו, מתחם הענישה שטענה לו המאשימה לעבירה של העסקה ללא היתר נוע בין 23,000 ₪ ל-66,000 ₪ ובгин העבירה של העדר ביטוח רפואי בין 5,000 ₪ ל-12,000 ₪.

עוד און לשוכח כי הנאשמים כפרו באישומים, כי נשמעו בפני ראיות המאשימה, ורק בישיבה שנקבעה לראיות הנאשמים, בפועל חזרו מהם הנאשמים מכפירתם והודיעו בעבירות שיזחסו להם בכתב האישום - והכל בשונה מגזרי הדין אליהם הפנו הנאשמים.

ג. לאחר ש שקלתי כל הנسبות האמורות אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירה של העסקה שלא כדין הוא כטעתה המאשימה; באשר לעבירת העדר ביטוח, מתחם הענישה שטענה לו המאשימה נמור מהמתחם המסתבר מקביעת ביה"ד הארצי בעניין אפנגר, כאמור בתיקון 3 לחוק. עם זאת, לא אחrogate מהמתחם שטענה לו.

לאור כל האמור ולאחר ש שקלתי מכלול הנسبות שבפניי אני גוזרת על כ"א מהנאשמים את הסך של 24,000 ₪ בגין העבירה של העסקה שלא כדין ואת הסך של 6,000 ₪ בגין העבירה של העדר ביטוח רפואי.

הकנס שהושת על כ"א מהנאשמים ישולם ב-10 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מ-18.8.9.

כן יחתום כ"א מהנאשמים, במצוות ביה"ד, על התcheinות שלא לבצע עבירה כעבירות שבכתב האישום, לפחות 3 שנים, אחרת יחויבו בקנס המכסיימי לאוთה עבירה.

הנאשמים יחתמו על התcheinות האמורה ויקבלו שוברי תשלום במצוות ביה"ד בתוך 15 ימים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.

ק: מيري ק.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il